

dînşii ca pre nişte oameni, cu îmbrăcăminte, dumnezăi de argint, şi dumnezăi de aur, şi de lemn, şi acestea nu să mîntuiesc de rugină şi de mîncări, Îmbrăcaţi fiind ei cu îmbrăcăminte mohorîtă; ştergînd obrazul lor de praful cel den casă, care iaste mai mult preste dînşii. Şi are schiptru ca un om judecătoriu de ţară, care, pre cel ce greşaşte la el, nu-l va omorî. Şi are hangeariu în direapta, şi topor, iară pre sine den războiu şi den tîlhari nu se va scoate. Dirept aceea cunoscuţ sînt că nu-s dumnezăi. Să nu vă fie frică dară de dînşii, că, precum vasul cel spart al omului nu trebuiaşte nemică, ca acestea sînt dumnezăii lor. Fiind ei întemeiaţi în case, ochii lor sînt plini de prah, den picioarele celor ce întră. Şi ca la oarecarele ce ar fi făcut strîmbătate împăratului, sînt închise curţile, ca celui ce să aduce la moarte, casele lor le întăresc preoţii cu uşi şi cu lacăte şi zăvoară, pentru ca să nu să fure de tîlhari. Lumini ard şi mai multe decît la ei, dentru carii pre niciunul pot să vază. Iaste ca o grindă de ceale den casă, şi inimile lor zic să să roază de tîrîtoarele ceale de pre pămînt, mîncîndu-i pre dînşii şi îmbrăcămintele lor, ei nu simt. Negriţ sînt la obrazele lor de fumul cel ce iaste în casă. Pre trupul lor şi pre capul lor zboară liliaci, rîndurealele şi pasările. aşijderea şi dihorii; de unde-i veţi cunoaşte că nu-s dumnezei. Nu vă teameţi dară de dînşii! Pentru că aurul carele iaste prejur dînşii— pentru frumuseatea: de nu va şterge cineva rugina, nu vor sclipi; pentru că, nici cînd să topiia, simţia. Den tot preţul cumpăraţ sînt, întru carii nu iaste duh. Fără de picioare, preste umăr să poartă, arătîndu necinstea lor oamenilor. Şi să ruşinează şi cei ce slujăscu la acestea, pentru ca nu cîndai pre pămînt să cază, pren ei să să rădice. Nici de va pune neştine pre dînsul drept, pre sine să va porni, nici de să va îndupleca, nu să va îndirepta. Ce, ca la nişte morţi, pun darurile la ei înainte; şi jîrtvele lor vînzînd, preoţii lor le cheltuiescu. Aşijderea şi muierile dentr-însele lucrează, nici unui sărac, nici la neputincios dau. Den jîrtvele lor, avînd eale pre sine, şi lehuse fiind, le pipăie. Deci cunoscînd dentr-aceasta că nu-s dumnezei, să nu vă teameţi de ei! Dară de unde să vor chema dumnezei? Căci muierile pun denainte la bozi de argint, şi de aur, şi de lemn; şi în casele lor, popii şădu, avînd hainile lor rupte, şi capetele şi barbele rase, ale căroră capete descoperite sînt. Şi zbiară strigînd înaintea dumnezeilor lor, ca oarecarii la cina mortului. Dentru îmbrăcăminte

CARTE TRIMISĂ A IEREMIEI

1 **F**zvodul cărţii care au trimis Ieremia cătră ceia ce era să să aducă robiţi la Vavilon de împăratul vaviloneanilor, să le spuie lor după cum s-au poruncit lui de cătră Dumnezău:

2 Pentru păcatele carele aţi greşit înaintea lui Dumnezău, vă veţ aduce la Vavilon robiţi de Navohodonosor, împăratul vaviloneanilor. Deci întrînd în Vavilon, veţ fi acolo ani mulţi şi vremi multe, pînă în şapte neamuri; iară după aceasta voi scoate pre voi cu pace de acolo. Şi acum veţ vedea la Vavilon dumnezăi de argint, şi de aur, şi de lemn, rădicîndu-se preste umeri, arătînd frică limbilor; teameţi-vă dară, pentru ca nu şi voi, asemănîndu-vă cu cei de alt fealiu, vă veţ asămăna, şi frica pre voi va lua pentru ei, văzînd gloate, denainte şi denapoia lor, 5 închinîndu-se lor. Şi ziceţ cu cugetul: „Tie trebuie a să închina, Stăpîne!“ Că îngerul Mieu cu voi iaste, şi el cearcă sufletele voastre. Pentru că limba lor iaste rasă de teslariu, şi ei sînt de aur împrejur, şi de argint împrejur, şi sînt mincinoşi, şi nu pot să grăiască. Ca la o fecioară iubitoare de podoba, iau aur, făcînd cununi pre capetele dumnezeilor lor. Şi iaste şi cînd iau preoţii de la dumnezăii lor aur şi argint, la sine vor cheltui; şi vor da dentr-însele şi curvelor celor den cerdac. Şi împodobesc pre

tea lor luînd popii, vor îmbrăca muierile lor și copiii; nici de vor păți rău de cineva, nici bine, vor putea să răsplătească; nici să
31 puie împărat pot, nici să scoată. Așijderele
32 nu va da, nici nu vor mai ceare. Den moarte om nu vor izbăvi, nici pre cel mai slab de la cel mai tare nu-l vor scoate; pre omul orb la vedea
33 nu-l vor scoate, Văduoa nu o vor milui, nici săracului nu-i vor face bine.
34 Cu pietrele de la munte asămănaț sînt ceale de lemn, și ceale ferecate cu aur, și ceale ferecate cu argint. Iară cei ce slujăscu la
35 acesteia să vor rușina. Cum dară trebuie a socoti au a-i chema ca să fie ei dumnezei? Și încă și aceștea, haldeii, necinstind pre ei;
36 Cari, cînd vor vedea pre un năuc neputînd grăi, aducînd pre Vilon, să roagă să strige, ca cînd ară putea să simță; și nu pot ei socotind să-i lase, pentru că n-au simțire.
37 Iară muierile, puind împrejur funi, în căi șădu, tămîind tărîțele; iară cînd vreuna dentr-însele, trăgîndu-se de vreunul den ceia ce trecu și să va culca, ocăraște pre cea de aproape că nu s-au vrednicit ca și ea, nici
38 funea ei s-au rupt. Toate cîte să fac întru ei minciuni sînt. Cum dară trebuie să să socotească au să să zică cum să fie
39 ei dumnezei? De teslari și zlătari sînt meștersuguiți, nemică alte să nu facă, fără cît ce vor meșterii să să facă eale.
40 Și ceștea ce-i meștersuguiesc pre ei să nu se facă de mulți ani, cum dară vor ceale ce să meștersuguiesc de ei să fie dumnezăi?
41 Pentru că au lăsat lucruri mincenoase și ocară celor ce să vor naște în urmă; căci, cînd vor veni asupra lor războiu și răutăți, să sfătuiesc întru ei popii unde să vor ascunde
42 împreună cu dînșii; Cum dară nu iaste a simți că nu-s dumnezăi cari nici mîntuiesc pre dînșii de războiu, nici den răutăți? Pen-
43 tru că, fiind de lemn și ferecate cu aur și cu argint, să vor conoaște mai apoi că sînt mincenoase la toate limbile, și la împărați aiavea va fi că nu-s dumnezăi, ce fapte de mîni omenesti, și niciun lucru al lui Dum-
44 nezău întru dînșii nu iaste. Cui dară trebuie conoșuți că nu-s dumnezăi? Pentru că împărat țării nu vor rîdica, nici ploaie la
45 oameni nu vor da. Și judecata nu vor aleage lor, nici nu vor mîntui strîmbătatea, fiind neputincioși, căci sînt ca niște cioară în mij-
46 locul ceriului și al pămîntului. Pentru că și cînd va cădea foc în casa bozilor de lemn, au ferecați cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi și vor scăpa, iară ei ca niște grinzi în
47 mijloc vor arde de tot. Și împăratului, și nepriatenilor nu vor sta împotrivă. Cum dară să să socotească au să să cheame că sînt dumnezăi? Nici de furi, nici de tîl-
48 hari nu vor scăpa bozii de lemn, și ferecați cu argint și cu aur, de la carii ceia ce pot, luînd aurul și argintul și îmbrăcămîntea ce iaste prejur ei, să vor duce avîndu-le; nici lor nu-ș vor ajuta. Cît, mai bine iaste împă-
49 ratul arătîndu-ș vitejia lui sau vasu în casă de folos, cu care să va trebui cela ce-l are, decît cei mincenoș dumnezăi. Au și ușa
50 la casă, mîntuind cealea ce-s într-însa, decît bozii cei mincenoș; și stîlpu de lemn la împărății, decît bozii mincenoș. Pentru
51 că soarele și luna și stealele, fiind luminoase și trimițîndu-se la trebi, bine-ascultătoare sînt; așijderea și fulgerul, cînd să va ivi, bun e la vedea; și încă un vînt, în toată țara bate; Și norilor, cînd să va porunci de la
52 Dumnezău să meargă preste toată lumea, săvîrșesc rînduiala; și focul, trimițîndu-se de sus să topească munți și codri, face rînduiala; Iară acesteia, nici cu chipurile, nici
53 cu puterile lor sînt asămănate. Pentru aceaea, nici să să socotească, nici să să cheame a fi ei dumnezăi, nefiind ei putincioș nici judecată a judeca, nici a face bine oamenilor. Cunoscînd dară că nu sînt dumnezăi, nu vă
54 teameți de ei! Pentru că nice pre împărați vor blestema, nici vor blagoslovi, și seamne întru limbi și în ceriu nu vor arăta, Nici
55 ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna. Hiarăle sînt decît ei mai bune,
56 care pot fugi la acoperămînt, să-ș folosască lor. Nici într-un chip dară iaste noao
57 dovedit cum sînt dumnezăi, pentru aceaea să nu vă teameți de dînșii! Pentru că,
58 precum la o grădină cu crastaveți iaste un semn de deochiu nimica păzînd, așa bozii lor sînt, de lemn, și ferecați cu aur și cu
59 argint. Într-acestaș chip iaste și la cel den grădină mărăcini, pre carele toată
60 pasărea șade deasupra, așijderea iară și cu mortul aruncat întru întunearec să aseamăna bozii lor cei de lemn, și ferecați cu aur și cu argint. De pre cel mohorît și de
61 pre marmura ceaea ce putrezează pre dînșii, veț cunoaște că nu-s dumnezei; și ei mai pre urmă să vor mîncă, și
62 va fi ocară în țară. Deci mai bun iaste omul dirept, neavînd idoli, pentru că va fi departe de ocară.

